

POCHUDNAĆ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

inf pochudnąć. ◇ [*con 3 pl m an by pochudły.*]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. [*Schudnąć (o wielu): á nie zábijay [jarzębi] przed drugimi by fnadz ich bićie drudzy widząc ftrwożywfzy się/ zaś nie pochudły. Cresc 1571 591 (Linde).*]

2. *Zubożec (o wielu):*

W przeciwstawieniu: »potyc ... pochudnąć«: Jakoż my się tego mamy nadziewać, aby ci, którzy w nierządzie potyli, mieli się dobrowolnie do [rządu] dać przywieść, gdy to rozumieją, żeby zaś pochudnąć musieli? Diar 67.

Synonim: 2. zubożec.

Formacje współrdzenne cf CHUDNAĆ.